



*Téma o stylu asi nemůže uvést jiná fotografie než Marcuse Ehninga, jezdce považovaného za nejstylovějšího. „Ano, je příkladem typického ‚stylaře‘. Na koni jako byl For Pleasure, který minimálně používal práci hřbetu a krku, i na stylovém Plotovi Blue (foto) výborně vypadá, neboť se dokáže koni přizpůsobit. Ale nejenom vypadá - dosahuje s nimi i výborných výsledků, což svědčí o kvalitní souhře, připravenosti, citu pro rytmus a vůbec citu,“ podává ucelený výklad A. Starosta.*

## Soutěžíme, ale stylově

Budete s námi jistě souhlasit, když jezdeckví označíme jako stylovou záležitost. Jízda na koni musí okouzlovat svojí elegancí, lehkostí a souhrou, ať už se jedná o jakoukoliv disciplínu, o ježdění na jízdárně, v terénu či na závodech.

Zastavme se tedy dnes u soutěží, které by měly styl jezdce, koně nebo dvojice prověřovat.

### Stylové skákání

Mezi nejoblíbenější jezdecké disciplíny na světě i v České republice patří parkurové ježdění, takže téma měsíce začneme právě u něj. A rovnou si přiznejme – kam nás, alespoň v Čechách, dnešní sport a jeho systém tlačí? Startovní pole naditá k prasknutí, většina soutěží ježděných na čas (ne nadarmo jsou slangově nazývány honičkami), závodění amatérů s profesionály, děti s dospělými, no uznejte, zbývá ještě vůbec prostor na stylové ježdění? Co všechno musí dnes jezdec učinit,

aby v konkurenci stovky startujících dosáhl nejlepšího výsledku? „Jezdec by se měl nejdříve naučit na koni správně sedět, aby mohl korektně reagovat za každé situace,“ slýcháváme od trenérů. A teprve poté by snad mohl přemýšlet o účasti na závodech...

### Začínající jezdci a styl? Rozhodně!

„Soutěže na styl doporučuji hlavně mladým jezdčům, myslím si, že pro jejich další jezdecký vývoj mají velký význam,“ schvaluje účast

v těchto ne příliš často vypisovaných a ne příliš oblíbených soutěžích Jiří Pecháček, trenér Sportovního centra mládeže. „Ze stylových soutěží, jako je třeba i seriál Kritérium mladých koní, vím, že třeba i nestyloví jezdci se v nich snaží jezdit co nejpěkněji.“ V další odpovědi však naráží na jeden z největších problémů: „Ne, rozhodovat bych je nechtěl.“ Nejenže jsou totiž takové soutěže neoblíbeny u jezdců či jejich trenérů a rodičů, jsou nevděčné také z pohledu rozhodčích. Rozhodčí uděluje známky veřejně a velmi lehce si tak vytvoří řadu nepřátel. Angažovat takového rozhodčího bývá velmi složité. Dostáváme se tak k potřebě kvalifikovaných rozhodčích. „Zatím se nevytvořila žádná speciální kategorie stylových rozhodčích. Ovšem kdyby oblasti cítily potřebu speciálního vzdělávání těchto rozhodčích, určitě jsme schopni školení zrealizovat,“ odpovídá na náš dotaz Mgr. Jaroslav Sedláček odpovědný za vzdělávání v rámci